

[Inger Stilling Pedersen]

Vi vil gerne spørge regeringen – og vi venter meget spændt på svaret – hvilke initiativer man agter at sætte i gang for at leve op til det.

Besvarelse

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg er glad for at få lejlighed til at redegøre for de overvejelser, vi gør os i regeringen om alkoholpolitikken. Der er nogle, der siger, at Danmark slet ikke har nogen alkoholpolitik, og andre mener, at vi måske nok har en alkoholpolitik, men der er ikke nogen politisk vilje til at gennemføre en indsats mod de problemer, alkohol kan forårsage.

Jeg synes, det er udmærket, vi får denne lejlighed til at vurdere mulighederne for at sætte politisk vilje bag de smukke ord. Det er faktisk også derfor, regeringen i forebyggelsesprogrammet specielt har trukket alkoholpolitikken frem. Det er også derfor, at jeg allerede i efteråret 1988 bad en udvalg om at komme med forslag til, hvordan den statslige indsats kan tilrettelægges, og hvordan de private organisationer inden for alkoholområdet kan inddrages i arbejdet. Dette udvalg er kommet med sin betænkning i sommer, og høringsrunden er nu færdig.

Jeg synes også, jeg vil nævne Socialforskningsinstituttets undersøgelse af alkohol på arbejdspladserne, fordi jeg faktisk også selv som socialminister måtte tage et slæb for overhovedet at få denne undersøgelse i gang. Første del af den er netop færdig fra Socialforskningsinstituttets side, dvs. der sker noget. Vi har fået et bedre grundlag for nogle beslutninger både om, hvad vi kan gøre konkret, og hvordan vi kan organisere arbejdet.

Selvfølgelig er målet for regeringens alkoholpolitik fortsat at begrænse de skader, som alkohol i bred forstand kan give, og dermed arbejder vi selvfølgelig også for opfyldelse af WHO's overordnede målsætning.

De vigtigste virkemidler vil fortsat være oplysning, information, opsøgende arbejde, behandling og afgifter. Forbud og restriktioner skal efter min mening kun bruges, når der er særlig begrundelse for det, og det har da også hidtil været den almindelige opfattelse i Tinget.

Men det er selvfølgelig også nødvendigt at slå fast, at mange dele af vores samfund er med til at forme en alkoholpolitik. Det er ikke kun sundhedsområdet, det er også et socialt spørgs-

mål, og told, politi, kriminalforsorg, skolevæsen, bevillingsmyndigheder osv. er inddraget. Det vil sige, at en række myndigheder er med til at give det samlede billede af den indsats, der gøres inden for alkoholpolitikken.

Men det, jeg vil koncentrere mig om i dag, er nogle af de initiativer, jeg som sundhedsminister vil tage. Det drejer sig primært om initiativer på forebyggessiden. Det, jeg vil arbejde for, er, at befolkningen, og det vil sige hele befolkningen, via oplysning og information kan få et mere fornuftigt forhold til alkohol. Det simple mål er, at det ikke må være alkoholen, der styrer den enkelte, og at vi gerne skulle blive mere bevidste om, hvorfor vi drikker, og hvorfor vi drikker så meget. De kolde tal viser jo, at hver eneste dansker over 14 år gennemsnitlig drikker 12 liter ren alkohol om året. Det er 2-3 øl om dagen, men forbruget er ikke jævnt fordelt, så mange drikker betydelig mere.

Vi ved alle, at for megen alkohol kan give sygdom, for megen alkohol kan give alvorlige sociale problemer, for megen alkohol kan føre til tragiske ulykkestilfælde, og for megen alkohol kan forvolde dødsfald, fordi en bilist kører beruset.

Så er der selvfølgelig også de følgevirkninger, som ikke kan læses ud af en statistik, men som vi alle sammen ved er en realitet. Hvad med de helt og halvt smadrede ægteskaber eller de børn, der blev snydt for skovturen, eller den nattesøvn, der ikke blev ordentlig? Hvad med de gode oplevelser, ja, man kan i virkeligheden også sige, hvad med de kritiske, dårlige oplevelser, som vi heller ikke får lov til at gennemleve, fordi alkoholen virker sløvende?

Jeg er indstillet på, at vi skal gøre en indsats, men den kan gøres på mange måder. Jeg tror, pædagogikken vil være af overordentlig stor betydning. Løftede pegefingre er ikke en måde at komme i kontakt med danskerne på. Det er i alle tilfælde mit udgangspunkt og min erfaring.

Der er mange holdninger til det at drikke, og derfor er det nødvendigt, at vi tager udgangspunkt i det, vi nu engang må kalde det virkelige liv. Vi må melde ud med nogle kontante oplysninger om forbrug og virkninger, og vi må tale om, at forbruget ikke er jævnt fordelt, og at skaderne rammer forskelligt. Jeg har allerede nævnt spirituskørsel, men alkoholen kan også føre til sociale problemer og til sygdom.